

[Gunnar Fog-Petersen.]

Lovgivningsmagten har netop i Enighed mellem Regeringspartierne og Venstre vedtaget Lovforslag, der virker i den Retning, men meget skal det ærede Medlem dog ikke vente sig derfra.

Nej, det er Byerhvervene, som maa løse den Opgave, og som ikke kan løse den paa een Gang, idet de er haardt anspændt, i hvert Fald hvad Købstadkommunerne angaar og de Krav, som de stiller ogsaa til Erhvervenes Udøvere. Det er paa dette Omraade, vi skal sætte vor Opmærksomhed ind, og jeg tror ikke, vi kan gøre noget klogere i den nuværende Situation end at vedtage dette Lovforslag til Lettelse for Byerhvervene og Bykommunerne i den vanskelige Situation, hvori de staar i Øjeblikket.

Socialministeren (Steincke): Jeg takker de ærede Ordførere for Socialdemokratiet og Det radikale Parti for deres Tilslutning til det foreliggende Lovforslag og beklager, at jeg ikke kan takke de to ærede Ordførere for Flertalspartierne her i Salen. Disse to ærede Ordførere erklærede ganske vist, at Forslaget burde behandles i et Udvalg, men da de paa Forhaand har sagt, at de ikke vil medvirke til dets Gennemførelse, er jeg egentlig ikke rigtig klar over, hvad det er, man vil opnaa gennem denne Udvalgsbehandling, ud over maaske at give de arbejdsløse det Indtryk, at Flertalspartierne interesserer sig for at gennemføre dette Forslag, hvad de i Virkeligheden ikke gør. Jeg imødeser derfor med Interesse, naar de ærede Ordførere igen faar Ordet, en Udtalelse om, hvorvidt der er Mulighed for, at de paa Grundlag af en Udvalgsbehandling og rent saglige Oplysninger kunde tænke sig at ændre Standpunkt, thi det er jo egentlig ikke nogen videre opbyggende Indledning til en Diskussion, at man paa Forhaand faar at vide, at man ikke ladér sig paavirke. Ikke desto mindre er jeg jo saa vant til den Situation herovre, at jeg, ladende som ingenting, vil undergive de Betragtninger, der er fremsat af de to ærede Ordførere, en indgaaende, sagkyndig og velvillig Overvejelse, hvilket jeg herved skrider til.

Den ærede Ordfører for Venstre begyndte med at sige — han mente det ikke, men han sagde det —, at vi havde jo ventet at blive fri for Forslag af den Karakter efter

Socialreformens Vedtagelse. Naar jeg siger, at den ærede Ordfører ikke mente det, saa sigter jeg ham ikke dermed for at have udtalt sig mod bedre Vidende, men han har glemt, at man, efter Socialreformens Vedtagelse, i Fjor har vedtaget en langt videregaaende Lov, og han har endvidere glemt, at den blev vedtaget ud fra Betragtninger, som den ærede Ordfører i Dag modsagde, men som blev fremsat i Fjor af en Person, som den ærede Ordfører ser op til i allerhøjeste Grad. Jeg tænker paa Formanden for Venstre, det ærede Medlem af Følketinget, Hr. Krag. Denne udtalte nemlig i Folkettinget den 9. December i Fjor, da han stemte for et langt videregaaende Forslag end det her foreliggende — man kan se det i Tidenden paa Sp. 1907—08, det bliver man ogsaa nødt til, for det vil ikke blive refereret i noget af de Blade, som det ærede Medlem ellers læser —, han udtalte om Beregningerne efter Socialreformen, dem, som den ærede Ordfører i Dag sigtede til . . . (Afbrydelse fra *Stensballe*): Jeg hørte desværre ikke Afbrydelsen, saa jeg er ikke i Stand til at svare paa den:

„Imidlertid er det jo klart, at naar Forholdene ændrer sig saa voldsomt, som Tilfældet har været siden dette Sammenligningsaars Slutning, — der er her Tale om det Aar, paa hvilket Beregningerne med Hensyn til Socialreformen er bygget, Aaret 1929—30 —

„kan en Ordning ikke holde finansielt i Sammenligning med 1929—30, saa maa Udgifterne selvsagt stige. Derfor har de Ret, som siger, — det er mig —

„at Spørgsmaalet om Understøttelse til arbejdsløse meget vel kunde besvares og løses paa Socialreformens Grund, men det vil selvsagt betyde en ganske overordentlig Byrde for Landets Kommuner, en Byrde, som det store Tal af Kommuner, ikke blot Bykommuner, men ogsaa Landkommuner, vil være ude af Stand til at bære. Derfor har Venstre efter en nøje Prøvelse af dette Spørgsmaal erklæret sig rede til at gaa ind i en Forhandling om paa anden Maade, ad anden Vej, i Tilknytning til Arbejdsløshedskasserne og Fortsættelseskasserne, at tilvejebringe en Hjælp, en ekstra Hjælp til de arbejdsløse.“